

тиміа, послашай негово-то ученіе, и ще
 бждешь спасена.“ Като пое царица-та та-
 кова писмо отъ прѣподобнаго Симеона, той
 часъ начена да распытва дѣ са намѣрва
 блаженный Евтимій; нѣ извѣстена, че той
 никога неизлазъ отъ пѣстынѣ-тѣ и да
 дойде въ града, намысли да си направи вы-
 сокъ стълпъ (кѹла) къмъ въсточнѣ странѣ въ
 пѣстынѣ-тѣ далече около 30 стадіи отъ
 Евтиміевѣ-тѣ Лаврѣ, за да може оттамъ
 часто да посѣщава прѣподобнаго, и да са
 наслаждава отъ негово-то поученіе. Това
 та науми и, като са свърши стълпъ-тѣ, за
 сѣда са тамъ въ безмълвно мѣсто; а про-
 води горѣпоманжтый Атанасіа, кой-то бѣ-
 ше тогава архиепископъ, и Козма кръсто-
 хранителя, да молѣтъ С-го Евтиміа, да бы
 изволилъ за да са види съ неѣ. Тѣ оти-
 дохѣ, нѣ ненайдохѣ го въ Лаврѣ, зашто-
 то отдавна бѣше заминѣлъ въ Рѹвѣ; за то-
 ва зехѣ съ себе си прѣподобнаго Теокти-
 ста и отидохѣ при него ꙗко онѣзи пѣстынѣ.
 дѣ, като го найдохѣ, молѣхѣ мѹ са много
 да отиде веднѣжъ при царицѣ-тѣ за да
 спаси нейнѣ-тѣ загубеннѣ души; и два